NOORD-BRABANDER.

Dicere verum
Quid vetat? HORATIUS.

NOMMER 129. 'S BOSCH. DONDERDAG, 27 OCTOBER 1831.

Nederlanden.

TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Vervolg der Zitting van vrydag, 21 *october.*

De heer *van Asch van Wyck* aanvaardt het voorzitterschap en doet de navolgende aanspraak.

Edel Mogende Heeren!

Bij eene voor mij hoogst vereerende keuze Zijner Majesteit, ten gevolge van het vertrouwen, hetwelk u edelmogenden in mij wel hadden willen stellen, benoemd tot voorzitter dezer vergadering, aanvaarde ik die gewigtige betrekking met het innig besef van geheel hare belangrijkheid.

In een tijdvak, zoo zeer gekenmerkt door edele opoffering, door moed en trouw, is de nationale eer en onafhankelijkheid krachtig gehandhaafd; de roem van het voorgeslacht heeft den lateren nakomeling tot groote daden gewekt; en wij mogen ons met regt verheffen op de eer van een verlicht en moedig volk te vertegenwoordigen; vrijheidsliefde zonder overdrijving voegt zich bij eene onwankelbare gehechtheid aan de wijze en milde regering van het eerbiedwaardig opperhoofd van den staat en aan eene krachtige verdediging des vaderlandschen gronds, onder het beleid en de aanvoering der Vorsten van het koninklijk stamhuis.

Vast beraden en vertrouwend, hebben echte Nederlanders voor geheel Europa de zedelijke kracht der eensgezindheid ontwikkeld, en deze vergadering heeft door hare medewerking tot de wetgeving dien waren nederlandschen geest in deze moeijelijke tijden, zoo wel in hare beraadslagingen als in hare verrigtingen uitgedrukt, terwijl elke bijzondere beschouwing ondergeschikt bleef aan het hooge doel, namelijk het heil en behoud der gemeene zaak.

Indien ik dan in de aanvaarding eener zoo moeijelijke betrekking mij eenigermate mag gerust gesteld zien, dan is het door de overweging wat deze vergadering was, en wat ik mij verzekerd houde, dat zij steeds zijn zal. — Zelf aan grondwettelijke beginselen verkleefd, in de overtuiging dat het alleen in deze is, dat de tegenovergestelde meeningen eenmaal zich zullen kunnen oplossen; — een voorstander van openbare beraadslagingen, welke, door de wrijving van gevoelens en begrippen, de waarheid doen kennen, en door overtuiging op de openbare meening krachtig werken, zal ik in de welwillende ondersteuning van u edelmogenden die aanmoediging vinden, welke de geringheid mijner krachten zoozeer behoeft, en waartoe ik de hulp van het Opperwezen eerbiedig afsmeek.

Mogt in het tijdvak, hetwelk thans zich voor ons opent, bij eene gunstige ontwikkeling der algemeene aangelegenheden, de veiligheid des dierbaren vaderlands gewaarborgd, de rust en de welvaart verzekerd worden, en alzoo de wijze zorgen van den Koning zoowel als de inspanning van krachten des volks door de gunstigste uitkomsten worden bekroond, dan zoude het voor mij niet slechts eene uitstekende eer, maar ook een onbegrensd genoegen zijn, in zoodanig een tijdvak het voorzitterschap dezer vergadering te hebben mogen bekleden.

Na dat de notulen van het verhandelde in het comité-generaal van den 11 augustus en van den 15 october ll. zijn gelezen en goedgekeurd, is ter tafel gebragt eene missive van de Algemeene Rekenkamer, houdende kennisgeving van het overlijden van den heer *van der Goes*, medelid dier Kamer.

Ingelezen eene koninklijke boodschap, ten geleide van een ontwerp van wet, strekkende om het getal der leden van de Algemeene Rekenkamer, vastgesteld bij de wet van mei 1831 op negen leden, tot op vijf te verminderen.

Ingevolge eene missive van Zijne Excellentie den minister secretaris van staat, houdende mededeeling, dat Zijne Excellentie de minister van financien door Zijne Majesteit gelast is, op heden, eenige financiële wetten aan de tweede kamer der Staten-Generaal voor te dragen, benoemde de Voorzitter eene commissie van vier leden, ten einde Zijne Excellentie in- en uitgeleide te doen.

"Zijne Exc. de minister van financien, binnengeleid zijnde, hield eene uitgebreide aanspraak, waarin hij een aantal financiële voordragten namens Zijne Majesteit deed. Wat betreft de begrooting der staats uitgaven, merkte Zijne Exc. aan, dat de Regering, wat den vorm daarvan betreft, voldaan had aan den zoo velen geuiten wensch, om zich niet meer te houden aan gewoon en buitengewoon, eenjarig of tienjarig budget en zich bepaald had tot het voorzien in den dienst van 1832. Dit besluit, werd daardoor geregtvaardigd, om dat toch een gedeelte van het land, bij voorbeeld Limburg, nog niet onder het bestuur was gebragt, handel en vertier in sommige gewesten gestremd waren, enz. Hoezeer dit alzoo eene gedeeltelijke afwijking der grondwet was, werd zulks door de omstandigheden gewettigd, daar toch alles slechts tijdelijk en voorloopig was en men het geheele voor te dragen stelsel als eene proef kon aanmerken. Na de grootste bezuiniging en vereenvoudiging, was het bedrag der uitgaven tot beneden de 38 millioenen guldens gebragt. In dit oogenblik heeft men het bedrag der begrooting moeten brengen op eene som van ruim 48 millioen, daaronder begrepen de uitgaven voor renten en aflossingen der sedert 1830 gecreëerde schulden, van welke men echter 11 millioen als afloopende kan beschouwen. Op die uitgaven is niet gebragt de jaarlijksche rijks-dotatie aan het sijndicaat, ten beloope van 2½ millioen guldens, waarvan het rijk, door gemeld collegie, in de laatst gehoudene vergadering, uit hoofde van de tegenwoordige omstandigheden is ontlast. Er wordt, zeide de minister, alzoo niets voorgedragen dan hetgeen voor de bekende behoefte voor het volgend dienstjaar onvermijdelijk scheen; doch de regering behield zich voor, om zoodanig geheel buitengewoon middel voor te dragen, als onverhoopt door den loop der gebeurtenissen mogt noodzakelijk worden, om de dierbaarste belangen des vaderlands en de heiligheid der verbindtenissen tegen den opstand en ontrouw krachtdadig te blijven beschermen.

Eindelijk werd nog op de uitgaven gebragt eene som van *f* 1,500,000, ter aflossing van schatkistbiljetten, waaromtrent, bij eene afzonderlijke wet, wordt voorgedragen het onderwerp van dat papier jaarlijks in overweging te nemen; eene driemaandelijksche loting tot intrekking daarvan te doen plaats hebben, telken keere van *f* 150,000; het overschietende op de renten tot vernietiging van een ander deel te bezigen, en het millioen guldens, dat tot stukken van *f* 50 is verminderd, met twee millioenen te vermeerderen, tegen intrekking van een gelijk kapitaal grootere biljetten, en dit alles in afwachting van het gunstig oogenblik, dat dit papier geheel zal kunnen worden opgenomen.

Zijne Excellentie ging vervolgens over tot de ontwikkeling der middelen, welke zullen worden geheven om de uitgaven te bestrijden. De meest doelmatige en minst drukkende zullen in de tegenwoordige omstandigheden voor den dienst van 1822 worden gebezigd, en de regering heeft zich bepaald op middelen, welke, met uitzondering der tusschenregering van Frankrijk, tot aan de vereeniging met Belgie, in Noord-Nederland zijn gebleven, en dus als nationaal kunnen worden beschouwd. Met betrekking tot de belasting van het gemaal was Zijne Excell. van oordeel, dat de heffing van dit middel in deze oogenblikken tot vele moeijelijkheden zou leiden, en daar en boven de steden en gemeenten, waar dit middel geheven wordt, benadeelen.

De grondbelasting zal met 40 per cent worden vermeerderd, en daardoor zal dit middel gebragt worden tot het bedrag, hetwelk van 1807 tot 1822 deswege geheven is.

Ten opzigte van het personeel, zeide Zijne Excellentie, dat de veranderingen in dit ontwerp uitvoerig in de memorie zijn uiteengezet; zij komen hoofdzakelijk hierop neder. In de bijvoeging van een 7den grondslag, ten opzigte van bouwpaarden en rundvee; in de verhooging der grondslagen voor de deuren en vensters, dienstboden en paarden, in groote gemeenten, en omtrent het daarstellen van meer billijke bepalingen omtrent het meubilair, waaromtrent de taxatien zullen wegvallen; in het weglaten van den vrijdom van gebouwen van geringere huurwaarde, en in het vermeerderen van de opcenten op alle de grondslagen met drie opcenten en alzoo te brengen op 25 per cent.

Ook werd voorgesteld een ontwerp van wet om de indirecte belastingen met twee belastingen te vermeerderen, en wel op de brandstoffen en de zeep. Omtrent de wederinvoering der belasting op de brandstoffen vermeende Zijne Excell., dat zulks thans zonder bezwaar kon plaats hebben, daar de redenen, welke tot die afschaffing hadden geleid, sedert den afval van Belgie niet meer bestonden; alsmede een ontwerp van wet, houdende beperkende bepalingen omtrent de circulatie van sterke dranken, alsmede dergelijke bepalingen omtrent het zout en de suiker, zonder dat deswege de tarieven verhoogd worden.

De voorgedragen veranderingen in de accijnsen strekten voornamelijk, zeide Zijne Exc., om den smokkelhandel tegen te gaan; de regering had hierbij bijzonder gelet op eene voor-

dragt van de kamer van koophandel te Schiedam, en de veranderingen zouden dus slechts strekken om die belastingen meer gelijk te doen dragen.

Nog werden door Zijne Exc. voorgedragen twee ontwerpen van wet, als: tot schadeloosstelling van regten op goederen in de doode hand, en omtrent eenige wijzigingen in de wet op de registratie, welke laatste zal strekken om de talrijk bestaande misbruiken weg te nemen.

Voorts nog een ontwerp van wet, strekkende om eene som van 1 millioen guldens te reguleren, welke de leening van van 18 november 1830, zelfs na aftrek van de non-valeurs, meer heeft opgebragt, dan geraamd was; dit was veroorzaakt doordien er mindere afkoopingen van kleine aanslagen hadden plaats gehad, dan men had verwacht. In de vereffening van dit millioen guldens werd door de rekenkamer zwarigheid gemaakt, en tot gemoetkoming daarvan strekte het voorgedragen ontwerp.

Eindelijk droeg Z. Exc. nog voor eene algemeene wet omtrent de heffing van de nieuwe middelen. Alle deze ontwerpen beliepen een getal van dertien, waarvan het grootste gedeelte voorgelezen is, en waren vergezeld van memorien van toelichting. Overigens legde de minister over eenen staat van ontvangst en uitgaven tot 1830 ingesloten, alsmede eenen staat van de opbrengst der middelen, gedurende de vier laatste maanden van 1830 en acht eerste maanden van 1831.

Zijne Exc. eindigde met te zeggen, dat de regering al het mogelijke had aangewend om de bezuinigingen te bewerkstelligen, en zich bij de keus der middelen bepaald had om de minst drukkende lasten voor te dragen. Dit was het doel, hetwelk zich de regering uitsluitend had voorgesteld.

De heeren *Corver Hooft*, *d'Escury*, *Cuypers*, *Fockema* en *Sypkens* werden benoemd tot het voordragen van een conceptadres, in antwoord op 's Konings aanspraak, waarna de vergadering zonder bepaald adjournement is gescheiden.

'sHERTOGENBOSCH, 26 *October*.

Aan het leger is uitgevaardigd geworden de navolgende

DAGORDER VOOR HET LEGER TE VELDE:

Ik maak bij deze dagorder aan het leger bekend, dat de wapenstilstand heden middag is geëindigd. Het leger moet zich alzoo van dit oogenblik af beschouwen als in staat van oorlog, tegen elken vijand, die het grondgebied van Oud-Nederland zou willen schenden.

Thans moeten er alle de voorzorgen worden genomen, die de oorlogs-toestand vordert. Ik noodig alle generaals en hoofdofficieren uit, om aan de troepen, waarover zij eenig bevel voeren, de tot dit einde noodige orders en bevelen te geven. Inzonderheid zij aan het leger te velde, waarover ik het voorregt heb het opperbevel te voeren, de grootste waakzaamheid en voorzigtigheid ten sterkste aanbevolen.

Hebben zij in den aanvallenden oorlog proeven gegeven van hunnen moed en onverzaagdheid, ik houde mij verzekerd, dat zij met deze voortreffelijke hoedanigheden heden ook de deugd van behoedzaamheid en volharding zullen paren, die in de tegenwoordige omstandigheden volstrekt onmisbaar is.

Hoofdkwartier Tilburg den 25 october 1831.

De veldmaarschalk, opperbevelhebber van het leger,
WILLEM, *Prins van Oranje.*

— Van wege Z. E. den opperbevelhebber dezer vesting is door heeren burgemeester en wethouders dezer stad bekend gemaakt, dat, te rekenen van 1e november aanstaande, de poorten en drijfboomen des avonds ten 7 ure op het klinket gesteld en ten 8 ure finaal gesloten zullen worden.

— Men verzekert dat onze regering, zich houdende aan het protocol van 20 januarij dezes jaars, geweigerd zoude hebben, om de nieuwe door de londensche conferentie voorgestelde vredes-voorwaarden aan te nemen.

— Den 24 dezer heeft de tweede kamer der staten-generaal eene geheime zitting gehouden, waarin het voorstel is gedaan, om art. 4 van het reglement der kamer in zooverre te wijzigen, dat het getal van *zeven* afdeelingen, waarin de kamer is ingedeeld, op *vijf* zal worden gebragt. Dit voorstel moet de goedkeuring der kamer hebben verworven, waarop de leden in hunne vijf afdeelingen het ontwerp van adres aan den Koning hebben onderzocht, dat hun door de daartoe benoemde commissie was voorgedragen. Over hetzelve zullen spoedig de discussien plaats hebben.

— De koerierwissel is dezer dagen met onze regering weder zeer druk geweest. Ook heeft de generaal *Chassé*, naar men verneemt, bevelen verlangd voor den 25, welke aan hem dan ook moeten zijn afgezonden.

— Volgens berigten heeft het belgisch leger deszelfs kamp tusschen Diest en Montaigu verlaten en is over de Demer getrokken, ten einde eene stelling meer nabij onze grenzen aan te nemen; al de plaatsen in die streken, aan deze zijde van de rivier gelegen, zijn geheel met troepen vervuld; een deel van de troepen, die in het kamp gelegen hebben, hadden reeds vroeger hetzelve verlaten, en moeten over Westerloo en Heerenthals aan de rivier de Nethe hebben post gevat, om, ingeval van vijandelijkheden, de militaire positien langs deze rivier te dekken.

— Men verneemt, dat de studenten-jagers van de Leydsche hoogeschool, onderrigt zijnde, dat velen hunner tot ridders der Militaire Willems-orde waren voorgedragen, eenparig hebben goedgevonden, Z. Maj. den Koning een adres aan te bieden, waarbij wordt verzocht, dat geen hunner dat eerteeken mogt ontvangen, daar zij vertrouwden, allen gelijkelijk hunnen pligt gedaan te hebben, en derhalven meenden, dat het hun de vleijendste belooning en het grootste eerbewijs ware, indien bijzondere onderscheiding in hun korps geene plaats had.

— Uit Rome wordt het volgende gemeld:

Z. H. de Paus heeft op maandag, den 3 october, in het Quirinaal, een openbaar consistorie gehouden, om den kardinaalshoed aan twee nieuwe kardinalen, de heeren *Lambruschini* en *Sala* op te zetten en heeft zulks met de gewone plegtigheid verrigt. Bij deze gelegenheid heeft de heer *Azevedo*, consistoriaal prelaat, voor de eerstemaal, tot den Heiligen Vader gesproken voor de heiligverklaring der eerwaarde dienstmaagd Gods *Maria Clotilde Adelaide Xavier de Bourbon*, Koningin van Sardinie, geboren te Versailles in 1759 en in 1802, te Napels overleden. *Pius VII* had haar eerwaardig (*venerable*) verklaard en het besluit tot hareheiligverklaring geteekend.

Engeland.

LONDEN, 21 *October*.

Den 20 dezer zijn de zittingen van het parlement tot den 22 november aanstaande door den Koning geschorst geworden, bij welke gelegenheid Z. M. de volgende aanspraak heeft gedaan:

MYLORDS EN HEEREN,

Ik ben eindelijk in staat om aan eene voorbeeldeloos langdurige en moeijelijke zitting een einde te maken, waarin zaken van het hoogste aanbelang aan uwe overweging zijn onderworpen geweest.

Het heeft mij tot een wezenlijk genoegen gestrekt, mijne koninklijke bekrachtiging te kunnen geven aan ontwerpen tot verbetering der jagtwetten en tot vermindering van belastingen, die voor de belangen van mijn volk zeer drukkend waren, en ik heb niet minder genoegen ontwaard, dat men zich met gewigtige verbeteringen in de wet op de bankbreuken begint onledig te houden, iets waarvan men de heilrijkste uitwerkselen mag verwachten.

Bij voortduring ontvang ik de heugelijkste bewijzen van de vriendschappelijke gezindheid der vreemde Mogendheden.

De in Londen vereenigde conferentie heeft eindelijk hare moeijelijke en uitgebreide beraadslagingen aan een einde gebragt, door eene schikking nopens de scheiding der staten van Holland en Belgie, waaromtrent de gevolmagtigden der vijf Mogendheden eenstemmig zijn overeengekomen, en bij de bepalingen waarvan even zorgvuldig is acht geslagen op de belangen der beide landen, als op de toekomstige veiligheid van andere staten.

Een op deze schikking gegrond verdrag is aan de hollandsche en belgische gevolmagtigden aangeboden, en ik vertrouw dat de aanneming daarvan door derzelver hoven, welke ik met genoegen te gemoet zie, de gevaren zal afwenden, die den vrede van Europa bedreigden, zoo lang deze zaak niet afgedaan was.

MIJNE HEEREN VAN HET HUIS DER GEMEENTEN,

Ik dank u voor de voorziening, welke gij gemaakt hebt voor de toekomstige waardigheid en het genoegen mijner koninklijke gemalinne, in het geval, dat dezelve mij overleefde; alsmede voor de sommen, welke gij voor den dienst van het tegenwoordige jaar hebt toegestaan. Gij kunt u verzekerd houden van mijne ernstige bezorgdheid, om bij derzelver beheer de stipste inachtneming eener welbegrepene spaarzaamheid te doen plaats hebben.

De toestand van Europa heeft in de verschillende takken van het openbaar bestuur eene vermeerdering van uitgaven noodzakelijk gemaakt, welke te verminderen mijne ernstige begeerte zal zijn, zoodra zulks zonder nadeel voor 's lands belangen zal kunnen geschieden. Intusschen verschaft mij de gedachte voldoening, dat in deze behoeften voorzien is geworden, zonder eenige merkelijke vermeerdering der openbare lasten.

MYLORDS EN HEEREN,

Ik houde mij verzekerd, dat het overbodig is, u de zorgvuldigste aandacht voor het behoud der openbare rust in uwe verschillende gewesten aan te bevelen, gedurende den tusttijd, die alzoo aan u zal vergund worden. Het vurige verlangen naar de invoering eener grondwettige hervorming in het huis der gemeenten van het parlement, hetwelk zoo algemeen door mijn volk is aan den dag gelegd, zal, zoo ik vertrouw, getemperd worden door een pligtmatig besef van de noodzakelijkheid van orde en gematigdheid in deszelfs gedragingen.

Bij de opening der volgende zitting zal de aandacht van het parlement noodzakelijk wederom op de overweging van deze gewigtige vraag moeten gevestigd worden; en gij kunt verzekerd zijn van mijne onveranderlijke begeerte, om derzelver beslissing te bevorderen door zoodanige verbeteringen in de vertegenwoordiging, als noodzakelijk mogten bevonden worden, om aan mijn volk het volle genot te verzekeren van des-

zelfs regten, welke, gepaard aan die van de overige standen, onmisbaar zijn voor de handhaving onzer vrije staatsregeling.

Daar alsnu het parlement op dingsdag den 22 november weder bijeen zal komen, zoo rekent men, dat het hervormings-ontwerp nog in den loop van dit jaar door het lagerhuis aangenomen en aan de lords onderworpen zal zijn, ten zij, hetgeen echter door velen niet voor waarschijnlijk gehouden wordt, den 22 november een nieuw uitstel der opening mogt plaats hebben.

Frankrijk.

PARIJS, 20 October.

De heer *Lehon*, belgisch ambassadeur te Parijs, zal heden avond naar Brussel vertrekken.

— Een der divisien van het leger des maarschalks *Gerard* heeft, naar men zegt, last bekomen, om naar Bretagne te trekken.

— Het schijnt stellig, dat de telegrafische linie, van Rijssel, in gemeenschap met Brussel zal gebragt worden. De punten, waar de telegrafen geplaatst zullen worden, zijn Doornik en Ath.

— De burggraaf *de Chateaubriand* is, sedert twee dagen, te Parijs terug.

Belgie.

BRUSSEL, 23 October.

In de zitting der afgevaardigden van gisteren is gelezen eene missive van den minister van buitenlandsche zaken ten geleide van een besluit van den Koning, waarbij de heer *van de Weyer* tot commissaris benoemd wordt, om, met gemeen overleg der ministers, een ontwerp van wet op te maken betrekkelijk het vredes-traktaat, tot hetwelk, op den 15 jongstleden, door de Mogendheden besloten is.

De heer *J. Jouet*, brengt, namens de commissie, rapport uit over het concept betrekkelijk de Mijnen; dit rapport zal worden gedrukt en rondgedeeld en zullen de deliberatien op donderdag aanstaande plaats hebben.

De heer *Liedts* bragt daarna rapport uit op het voorstel van den heer *Rodenbach*, wegens de paspoorten voor vreemdelingen.

De vergadering ging wegens het voorstel van den heer *Rodenbach* tot de orde van den dag over, maar besloot tevens tot het benoemen eener commissie, bestaande uit een lid van iedere afdeeling, om eene concept-wet in den zin van het voorstel te redigeren.

Er werd vervolgens besloten, dat de kamer hare openbare zittingen tot nadere beschrijving zou adjourneren en inmiddels het budget en de 24 artikelen, zoodra die, met de bijlagen, gedrukt en rondgedeeld zouden zijn, in de afdeelingen te bediscussieren.

Van den 24.

De *Moniteur* maakt de voorstellen, betrekkelijk de grensbepaling en de schuld bekend, welke, vóór de bepaling der 24 artikelen, door het belgisch gouvernement aan de conferentie gedaan zijn. Bij deze voorstellen vorderden wij de souvereiniteit van Maastricht, boden wij aan voor de provincie Luxemburg eene jaarlijksche schadeloosstelling van honderd negentig duizend guldens en vorderden wij, dat Belgie de schulden zou betalen, welke het voor de oprigting van het koningrijk der Nederlanden gemaakt had, mitsgaders de helft in die, welke, gedurende het bestaan van dat koningrijk, tot op den eersten october 1830, wettiglijk zijn aangegaan, echter op voorwaarde onder anderen, dat Holland de helft zijner oorlogschepen aan ons zou afstaan en het montant zou betalen van den schade, door het hervatten der vijandelijkheden, het bombardement van Antwerpen en de overstroomingen, ten gevolge van het doorsteken der dijken veroorzaakt.

De reserve-divisie des legers, onder bevel van den generaal *Daviviér*, zal te Mechelen gekantonneerd worden. De kolonel *Hamesse* is tot chef van den staf dier divisie benoemd.

Uit Gent wordt van den 23 october gemeld:

Eene komplete batterij artillerie, met 176 paarden bespannen en van 200 soldaten geëscorteerd, is gisteren op de citadel aangekomen; ook zijn aldaar, eenige dagen geleden, 6000 geweren aangebragt. Men bewondert de vlijt, welke op de citadel heerscht, als ook de zorg, die voor de behoeften van den soldaat gedragen wordt; een infirmerie en eene apotheek worden aldaar opgerigt.

— De minister van oorlog, de heer *Ch. de Brouckere*, heeft den 20 jl. den volgenden brief aan den heer gouverneur van Antwerpen gezonden.

Mijnheer de gouverneur,

Ik heb de eer, u, in antwoord op eenen brief van den 17, te berigten, welke ook de twijfel over het hervatten der vijandelijkheden op den 25 dezer maand wezen moge, hoe gering ook, zelfs in de veronderstelling van ja, de waarschijnlijkheid is, dat Antwerpen ernstig aangetast zal worden, het onvoorzigtig, om niet meer te zeggen, wezen zou, de ingezetenen niet aan te bevelen, om zich van voorraad te voorzien; ik verzoek u dienvolgens, de ingezetenen der stad Antwerpen uit te noodigen, om zich, te rekenen van den 25 dezer, voor veertien dagen van voorraad te voorzien.

Het rapport van den minister van buitenlandsche zaken over de 24 artikelen, aan de vergadering der afgevaardigden is van den volgenden inhoud:

Mijne heeren!

Na, in de zitting van gisteren, den gang te hebben blootgelegd, welke het gouvernement bij de laatste onderhandelingen heeft gehouden; na u deszelfs volstandige pogingen te hebben geschetst, welke van een zoo onverwacht en met deszelfs inzigten strijdig resultaat is gevolgd geworden, blijft mij heden, zoowel als mijne ambtgenooten, mede, gelijk ik, raadslieden van de kroon, nog eenen droevigen en smartelijken pligt te vervullen overig. Wij kunnen ons aan dezen pligt niet onttrekken, geplaatst onder de wet eener noodzakelijkheid, welke het niet langer geoorloofd is, te miskennen en met welke het niet mogelijk is in onderhandeling te treden, zonder het tegenwoordige en het toekomende des lands aan onberekenbare kansen bloot te stellen en zonder misschien de beide veroveringen onzer revolutie, onafhankelijkheid en vrijheid, op te offeren.

Het door de conferentie opgelegde vredes traktaat, bepaalt, bij art. 2 en 4 afstand van grondgebied ten voordeele van Holland. Het gouvernement kan zijnen gemagtigden geenen last geven, om dit traktaat te teekenen, het 68ste artikel der constitutie, hetwelk aldus luidt: *daar kan geen afstand, geene ruiling, geene bijvoeging van grondgebied plaats hebben dan krachtens eene wet;* verzette zich formeel daartegen en teekende het gouvernement te gelijkertijd, den weg af, welken het had te volgen. Om derhalve de grondbeginselen der constitutie getrouw te blijven en de verpligting, die zij ons oplegt, te vervullen, komen wij, mijne heeren! op last des Konings, een ontwerp van wet aan uwe deliberatien voordragen, strekkende, om het gouvernement te magtigen tot het toestemmen in den bij het vredes-traktaat bepaalden afstand van grondgebied en tot het sluiten van financiële overeenkomsten.

Het gouvernement, u dit ontwerp, te midden der smartige gevoelens, welke hetzelve bedroeven, aanbiedende, wil u geenszins onbekend laten met de beweegredenen, welke het genoopt hebben, om de verantwoordelijkheid op zich te nemen van het initiatief, waarvan het ten deze gebruik maakt. De natie, welker bestemming definitief moet bepaald worden en gij, mijne heeren, die haar in deze zaal vertegenwoordigt; gij, zult onze geheele gedachten kennen. Indien ooit de moed der openhartigheid noodzakelijk was, hij is het thans in tegenwoordigheid der gewigtige belangen, over welke gij uitspraak zult hebben te doen; in zulk een oogenblik te zwijgen of zijne gedachten te bewimpelen, zou, ik zal niet zeggen zwakheid, maar lafhartigheid wezen. Ja, mijne heeren, het vraagstuk, dat in het ontwerp van wet behandeld wordt, is zoo zwaarwigtig, zoo dringend, dat de oplossing er van de geheele toekomst des lands in zich bevat.

Indien er, op ieder ander tijdstip, voorstellen gedaan werden, gelijk aan de voorwaarden, welke thans aan Belgie worden opgelegd, dan zou het gouvernement voor den pligt, dien het thans vervult, terug deinzen; het zou u hebben kunnen zeggen: verwerpt deze voorslagen; zij zijn onregtvaardig, partijdig; vertrouwt op de eerlijkheid uwer zaak, op den tijd, en des noods op uwen arm, om betere te bekomen. Maar, mijne heeren, die taal, welke destijds eenen schijn van reden zou gehad hebben, omdat de omstandigheden, de daadzaken haar eene kracht bijzetteden, welke zij niet van haar zelve zou ontleenen, die taal kan heden onmogelijk meer gevoerd worden. Sedert is de tijd voortgegaan en Europa is getuige geweest van gebeurtenissen, die, de algemeene staatkunde wijzigende, niet zonder invloed op de door onze revolutie in het midden gebragte kwestie heeft kunnen blijven. De steun, dien wij destijds in de bewustheid vonden, dat onze krachten door onze in september behaalde voordeelen, de mogendheden eerbied inboezemden, en de nog stelliger steun, welken de heldhaftige wederstand der Polen aan onze zaak verleende, zijn ons eensklaps ontvallen.

Het belangwekkende Polen, dat land, hetwelk, zoo in ongeluk als in roem, nooit deszelfs gelijken had, is, na wonderen van dapperheid te hebben gedaan, bezweken . . . . wat behoef ik u den invloed te schetsen, welken deze val op de staatkunde en op de besluiten gehad heeft van eene mogendheid, welker bewegingen allen door de revolutie van Warschau verlamd werden.

Maar boven en behalve al deze bedenkingen, is er nog eene, welke u niet mag, niet moet ontgaan. Zij is deze, dat de kwestie, welke sedert een jaar behandeld wordt, zich geenszins alleen tot onze belangen en die van Holland bepaalt; neen, zij betreft, in verschillende punten, de belangen van Europa. Onze vaderlands-gezindheid, onze nationale eigenliefde, door de beslissingen der scheidsmannen, welke, tusschen Holland en ons uitspraak gedaan hebben, mogen zich tegen deze bemoeijing van Europa verzetten, zij blijft niettemin eene daadzaak, welke wij niet kunnen vernietigen. De zaak is overigens niet nieuw, zij heeft hare antecedenten in de geschiedenis; andere volken, vóór ons, hebben de gevolgen er van moeten ondervinden. Niet voor de eerstemaal hebben politieke belangen en het sijstema van het evenwigt van Europa, voor het algemeen belang, regt of

omvegt, een of ander volk van die soort van opofferingen opgelegd, die men zich moet getroosten, omdat men overtuigd is van de nutteloosheid der pogingen, om er zich aan te onttrekken.

Het offer, hetwelk men van Belgie verlangt, is van denzelfden aard; de geheele verschooning, de geheele regtvaardiging voor u, welke geroepen zijt om dit offer goed te keuren, wordt alleen gevonden in de noodzakelijkheid, ligt alleen in de omstandigheden, welker drang somtijds zoo krachtig op de menschelijke aangelegenheden werkt, dat de mensch die niet ontgaan kan. De vijf Mogendheden zijn het onderling eens, om de bepaalde beslissing te ondersteunen, welke zij berekend achten om de handhaving van den vrede, en te gelijker tijd om het europisch sijstema te waarborgen. Dat dit eene dwaling zij, uit het gevoel van wantrouwen, dat aan hun allen het herhoren Belgie inboezemt, gesproten, is onze meening, en gij zult ons, mijne heeren, het getuigenis geven, van niets verzuimd te hebben om eene voor onze belangen zoo noodlottige dwaling weg te nemen. Aan onze pogingen is den uitslag niet ten deel gevallen, dien wij ons er van hadden voorgesteld, aan de bepalingen door de vijf groote Mogendheden genomen, scheiden zich tusschen onze wenschen en de hoop op derzelver verwezenlijking geplaatst. De Mogendheden (te vergeefs moge men zich dit willen ontveinzen) houden gelijken tred tusschen dezelve, en de bepalingen der conferentie zijn, gelijk de nota, die het traktaat vergezelt, het zegt, *eindelijk* en *onherroepelijk*. De woorden ontleenen eene bijzondere kracht uit de omstandigheden en den nooddwang van het oogenblik. Het onzekere dat, ten gevolge der belgische kwestie, die altijd hangende is gebleven, sedert een jaar over de europische aangelegenheden ligt verspreid, zou niet langer kunnen voortduren, zonder dat zij de crisis, welker verwijdering men zoo ter harte neemt, geboren deed worden, en waarvan ieder dag toevens de onvermijdelijkheid meer nabij brengt.

Aan u, mijne heeren, komt de beslissing nu toe, of hetgeen men ons vraagt, of de afstand van grondgebied, tot welkers prijs men ons den vrede aanbiedt, kunnen zamen gaan; ik zal niet zeggen met het belang des lands (dit is gedeeltelijk en met geweld geschonden); zelfs zal ik niet zeggen, met de overeenstemming van gevoelens, men heeft daaraan in het geheel niet gedacht, maar met deszelfs bestaan als onafhankelijke natie. Want, mijne heeren, hoe bedroevend zij ook zij, wij moeten u de geheele waarheid zeggen: de kwestie is nu daar, dit is ons gevoelen, de vraag is te weten, of wij al of niet eene onafhankelijke natie kunnen uitmaken, met het grondgebied, zoodanig als het zal omschreven worden door de bij het traktaat bepaalde afstanden.

Voorts, mijne heeren, hebben wij ons de tegenwerpingen niet ontveinsd, welke men zou kunnen maken, tegen het u aangeboden ontwerp van wet; bovenal hebben wij de argumenten voorzien, welke gemakkelijk tegen het ontwerp kunnen aangevoerd worden, ten aanzien van den toestand, waarin zich zullen kunnen bevinden onze landgenooten en broeders, welke het traktaat van ons scheidt.

Niemand waardeert beter en deelt meer dan wij in de smart en droefheid, welke deze gedwongen afscheuring in ons gemoed verwekt, die aan onze toegenegenheid en sijmpathie dezulken ontrukt, welke met ons slechts een geslacht uitmaken en die zoo veelvermogend medegewerkt hebben aan het overwinnen van een erfgoed, waarvan men wil dat zij geen genot met ons meer hebben zullen. Verre van ons de gedachte, van met onze woorden een offer gering te willen doen voorkomen, welker uitgestrektheid wij ten vollen gevoelen. Maar, tusschen onze geneigdheid en het allesoverwegend belang van den staat geplaatst, te kiezen hebbende tusschen het afstaan van eenige leden en de vernietiging der geheele familie, is onze keuze niet vrij meer, wij zijn als met geweld den weg ingeslagen op welken gij ons geplaatst ziet. En, mogen wij het zeggen, met zóó te handelen hebben wij op uwe goedkeuring gerekend, op de grootmoedigheid zelfs van diegenen onzer broeders, van welke wij, ongelukkiglijk, de afscheiding van het vaderland moeten onderschrijven. Wij zeiden tot ons zelven: in de hoop te leur gesteld, van met ons een gemeen vaderland te deelen, zullen zij nogtans, door eene geheel zelfzuchtige berekening, over Belgie de rampen niet willen brengen, die over hetzelve zouden gebragt worden door den wederstand tegen een vonnis, dat het ondergaan moet; dat zij niet willen zouden, dat dat vaderland, hetwelk zij verlaten, met hen geheel en al uitgewischt werd, dat er geene Belgie, geen belgische natie meer bestond. Zouden wij ons bedrogen hebben, mijne heeren, met bij onze broeders zulke gevoelens te veronderstellen? neen, en wij tarten de toekomst uit, om onze woorden te logenstraffen. Wanneer gij, de noodzakelijkheid, die ons dringt, erkennende, het u voorgelegd ontwerp van wet bekrachtigt, zoo zullen zij, de noodlottige dag der scheiding daar zijnde, onder het toebrengen van een droevig en smartelijk vaarwel aan dat vaderland, hetwelk de nooddrang het noodzaakt te verlaten, nog wenschen voor deszelfs roem, voorspoed en geluk slaken, en, vol vertrouwen op deszelfs toekomst, zullen zij met ons den tijd en de voorzienigheid inroepen, om eene onregtvaardigheid te herstellen, welke wij, wat ons betreft, mijne heeren, vergunt ons voor de laatste maal het te herhalen, bitterlijk betreuren.

Het dagblad van Mexico in Amerika, heeft op den 27 mei medegedeeld, dat de president der Vereenigde Staten van Mexico had gelast, dat de tijding van de verkiezing van *Gregorius XVI*, Paus van Rome, en de benoeming van zes bisschoppen voor de vacante bisdommen in die Staten met alle plegtigheid moest worden afgekondigd.

Overal zijn de klokken geluid, de stad is geïllumineerd geworden, en het volk heeft door ondubbelzinnige vreugdeblijken bewijzen van zijne gehechtheid aan het Opperhoofd der Kerk gegeven, en deszelfs genoegen over de vervulling van bisdommen getoond, die ten gevolge der tijdsomstandigheden reeds te lang vacant waren geweest.

Het dagblad van Jalapa, in het diocees de Puebla, van den 9 junij, deelt eene beschrijving mede van den intogt van Mgr. *Paul Vasquez*, bisschop van dat diocees, welke zeer plegtstatig is geweest. De geheele stad was met eerebogen versierd. Het was niet alleen eene vreugde voor gezegde diocees, maar van al de roomsch-katholijken van Mexico, die in Mgr. *Vasquez* dengenen beschouwden, die de bisschoppelijke waardigheid in die Staten zoude doen herleven, als zijnde het aan zijn hoog eerwaarde opgedragen de andere benoemde bisschoppen te wijden.

---

192. *** Op heden verloste van eenen welgeschapenen zoon vrouwe *MARIA HENRIETTE BISDOM*, hartelijk geliefde echtgenote van

J. P. LOTS.

HELLEVOETSLUIS,
den 15 *October* 1831.

Familie, vrienden en bekenden gelieven deze algemeene ook als bijzondere kennisgeving aan te nemen.

---

193. *** Het behaagde den Almagtigen van leven en dood heden avond, juist ten 9 uren, onze dierbare Zuster en Tante jufvrouw *IDA SLIPPER*, na bijna twee jaren aan eene ziekte te hebben gelaboreerd, in den nog jeugdigen ouderdom van 39 jaren 4 maanden en 8 dagen, het tijdelijke met het eeuwige te doen verwisselen, en zoo wij hopen in zijne eeuwige gelukzaligheid op te nemen, waarop wij volkomen durven vertrouwen, vermits zij alvorens van de Heilige Sacramenten onzer Moeder de Heilige Kerk was voorzien geworden.

'S BOSCH,
21 October 1831.

Namens Zusters en Nicht.
P. R. DE SCHAMPS,
Executeur Testamentair en aangehuwde Neef.

NB. De Affaire zal door gemelden Heer *P. R. de Schamp* worden gecontinueerd.

BEKENDMAKING.

194. *** Er staat in de gemeente *Uden* met dadelijke aanvaarding een SIERLIJK HUIS met eenen TUIN *TE HUUR*, zeer geschikt zoo voor alle Nering als voor eenen Rentenier. Adres bij den Heer *H. VAN DEN BROEK*, te *Uden*.

BEURSPRIJS DER EFFECTEN.

AMSTERDAM, *den* 22 *October*.

				gebl.
NEDERL.	Werkel. Schuld. . . .	à 2½ pCt.	39⅛ à 39¾	39⅝
——	Renversalen		à	
——	Kansbiljetten	f	14¾ à 15¼	[illegible]
——	Recepis. geldl. 1830,	à 5 pCt.	76¾ à 77½	77¼
——	Schatk. bilj. groote .	» 6 »	88¼ à 88¾	88⅝
——	Dito kleine à *f* 100 .	» 6 »	91½ à 92	91⅝
——	Dito, dito à » 50 .	» 6 »	à	
——	Vrijwillige Geldleening.	» 6 »	85 à 85¼	85⅛
——	Amortisatie-Syndikaat.	» 4½ »	63½ à 64¼	64⅛
——	Dito, dito	» 3½ »	52½ à 53	52¾
——	Anticipatie-billet. 1831.	» 6 »	à	
——	Handel-Maatschappij .	» 4½ »	74¾ à 75¼	75
FRANKRIJK.	Ins. op het gr. boek	» 3 »	60¾ à 61¼	61
——	Certifikaten van dito .	» 5 »	à	
RUSLAND	Bij *Hope* en C. . . .	» 5 »	87 à 87½	87¼
——	Bij dezelfde 1828 en 29	» »	88¼ à 88¾	88½
SPANJE	Cert. van insch. gr. boek	» »	6 à 6¼	6⅛
——	dezelfde te Amsterdam	» »	42 à 43	42⅞
ENGELAND	geconsolideerde . .	» 3 »	82¼ à 82¾	
NAPELS.	Certificaten		66½ à 67	66¾

Te *'sHertogenbosch*, bij de *GEBROEDERS LANGENHUYSEN*, drukkers en uitgevers.